

دو فصلنامه بین المللی تحقیقات حقوق قضایی

License Number: ۸۶۲۲۷ Article Number: ۷۶N11sh۲۵۳۵۰۰۱ ISSN-P: ۲۷۱۷-۱۱۳۲

تحلیل و بررسی مقایسه ای ابعاد مختلف جرم پولشویی

در قانون جمهوری اسلامی ایران و فرانسه

(تاریخ دریافت ۱۴۰۴/۰۲/۱۷، تاریخ تصویب ۱۴۰۴/۰۳/۲۶)

معصومه توکلی

دانشجو و پژوهشگر حقوق

چکیده

پولشویی یکی از مهم ترین چالش های اقتصادی در ایران و سطح بین المللی است که با، فساد مالی و فرار مالیاتی ارتباط مستقیم دارد. این جرم نه تنها موجب اختلال در نظام اقتصادی کشورها می شود، بلکه امنیت و ثبات جوامع را نیز به خطر می اندازد. با توجه به ماهیت فراملی پولشویی، کشورها ناچار به تدوین قوانین جامع و تقویت همکاری های بین المللی برای مقابله با آن هستند. ایران و فرانسه هر دو به عنوان کشورهایی که با چالش های پولشویی مواجه اند، رویکردهای متفاوتی در برخورد با این جرم اتخاذ کرده اند. بررسی تطبیقی این دو کشور می تواند به شناسایی نقاط قوت و ضعف قوانین ایران کمک کند و زمینه ای برای اصلاحات حقوقی فراهم آورد. باید توجه کرد که چگونه میتوان با این جرم رو به رو شد و چه روش هایی و چه راهکار هایی را ارائه کرد، و یا حتی میتوان راهکار هایی را تولید کنیم تا به پیشگیری از این جرم اقدام نماییم، با این وجود جرم پولشویی تهدید هایی برای کشور ها دارد و این جرم زمینه سازی است برای جرم های سنگین تر چرا که وقتی بتوان پول هایی تولید کرد به ظاهر قانونی است زمینه ای برای شروع به بقیه جرم ها هست و باعث ناامنی جامعه میشود؛ حال اهمیت آن است که این جرم در ایران و فرانسه بررسی شود چرا که وقتی از دو دید مورد بررسی قرار بگیرد و دو کشور چالش های مختلفی دارند باعث کمک به یکدیگر میشوند و جلوگیری از این جرم در عرصه بین الملل میشوند.

واژگان کلیدی: پولشویی، جرائم مالی، درآمد نامشروع، مراحل پولشویی، مقابله با پولشویی

مقدمه

مطالعه جرم پولشویی از جنبه‌های مختلف حقوقی، اقتصادی و امنیتی دارای اهمیت ویژه‌ای است. در این مقاله از نظر مقایسه، از دید جزائی، نظریه دکترین، مجازات‌ها، دیدگاه دو قانون‌گذار، رویه‌ها، نظریه‌های مشورتی، مسئولیت کیفری و ارائه راهکار از اهداف این مقاله است. در ایران، تصویب قانون مبارزه با پولشویی و اصلاحات آن نشان‌دهنده تلاش برای کنترل این پدیده است؛ اما همچنان چالش‌هایی در اجرای آن وجود دارد. از سوی دیگر، فرانسه به‌عنوان یکی از کشورهای پیشرو در مبارزه با پولشویی، تجربه‌های ارزشمندی در این زمینه دارد. مقایسه قوانین و سیاست‌های دو کشور می‌تواند به ارائه راهکارهایی برای تقویت نظام حقوقی ایران کمک کند.

تحولات گسترده در عرصه اقتصاد جهانی، افزایش ارتباطات بین‌المللی و گسترش جرایم سازمان‌یافته، موجب پیدایش و رشد اشکال نوینی از جرایم اقتصادی گردیده است. در این میان، جرم پولشویی به عنوان یکی از پیچیده‌ترین و پرمخاطره‌ترین جرایم اقتصادی، تأثیرات گسترده‌ای بر ساختار اقتصادی، سیاسی و حتی فرهنگی جوامع برجای گذاشته است. پولشویی فرآیندی است که در آن عواید حاصل از فعالیت‌های مجرمانه، از طریق فرایندهایی پیچیده، وارد نظام مالی مشروع می‌شود به نحوی که منشأ غیرقانونی آن پنهان بماند. این پدیده ضمن آن‌که امکان بهره‌برداری مجدد از وجوه نامشروع را برای مجرمان فراهم می‌سازد، اعتماد عمومی به نهادهای اقتصادی و قضایی را نیز تضعیف می‌کند و موجبات گسترش فساد، قاچاق، تروریسم و بی‌ثباتی اقتصادی را فراهم می‌آورد.

اهمیت و حساسیت این جرم سبب شده است که در سطح بین‌المللی نیز معاهدات و نهادهای گوناگونی برای مقابله با آن شکل گیرد؛ از جمله کنوانسیون وین (۱۹۸۸)، کنوانسیون پالرمو (۲۰۰۰)، و اقدامات گروه ویژه اقدام مالی (FATF) که کشورها را موظف به ایجاد بسترهای حقوقی و اجرایی مناسب برای شناسایی و مقابله با پولشویی می‌سازند. در این راستا، بسیاری از کشورها به اصلاح و توسعه نظام‌های تقنینی و قضایی خود در زمینه

مقابله با پولشویی پرداخته‌اند.

در ایران نیز با تصویب قانون مبارزه با پولشویی در سال ۱۳۸۶ و اصلاحات بعدی آن، گامی جدی در راستای هم‌سویی با استانداردهای بین‌المللی برداشته شد. با این حال، چالش‌هایی همچون ضعف در اجرای مؤثر قوانین، نبود هماهنگی میان نهادهای مسئول، و همچنین فقدان شفافیت در برخی بخش‌های اقتصادی، موجب شده تا مقابله با این پدیده به‌طور کامل محقق نگردد. در مقابل، کشور فرانسه به عنوان یکی از اعضای پیشرو در اتحادیه اروپا، با سابقه‌ای طولانی در تدوین و اجرای مقررات سخت‌گیرانه در حوزه مبارزه با پولشویی، الگویی مناسب برای بررسی تطبیقی محسوب می‌شود.

مقاله حاضر بر آن است تا با تبیین دقیق مفهوم و ارکان جرم پولشویی، به تحلیل تطبیقی نحوه جرم‌انگاری، مراحل و سازوکارهای کشف، تعقیب و پیشگیری از آن در دو نظام حقوقی ایران و فرانسه بپردازد. در این راستا، ضمن بررسی مبانی قانونی، نهادهای نظارتی و قضایی مرتبط، تلاش می‌شود تا نقاط قوت و ضعف هر نظام حقوقی در این حوزه مورد ارزیابی قرار گرفته و راهکارهایی برای بهبود ساختار مقابله با پولشویی در ایران ارائه شود. بی‌تردید مطالعه تطبیقی این پدیده، علاوه بر کمک به ارتقای سطح دانش حقوقی، می‌تواند در تدوین سیاست‌های کیفی کارآمدتر و هم‌راستا با الزامات بین‌المللی نیز مؤثر واقع گردد.

بخش اول: پیشینه تاریخی پولشویی

هیچکس نمی‌تواند تاریخ دقیق بگوید که واژه پولشویی از کجا آمده فقط می‌توان گفت حدود ۲۰۰۰ سال قبل از میلاد مسیح چینی‌ها پول‌های خودشان رو از دید حاکمان محلی خود پنهان می‌کردند تا حاکمان آن‌ها رو نگیرند و آن پول‌ها رو بعد در خارج از چین سرمایه‌گذاری می‌کردند، پولشویی به گونه‌ای بوده که اموال رو مخفی می‌کردند و آن را انتقال می‌دادند به خارج از کشور به گونه مخفیانه که انگار این اموال برای آنها نبوده است، بعضی افراد معتقدند که این واژه در ایالات متحده آمریکا برگرفته از یک باند مافیایی (آلن کاپون) که در شیکاگو و نیویورک که برگرفته از رخت‌شورخانه‌ها هست که این فرد معتقد

بودند همان گونه که لباس کثیف رو به این رختشویخانه تحویل می‌دهی و تمیز تحویل می‌گیری پول کثیف را هم تبدیل به پول به ظاهر تمیز می‌کنیم و چرخه قانونی قرار می‌دهم، کار این باند به دست آوردن پول هایی از طریق فعالیت های تبهکارانه و از طریق فروش الکلی و فحشا و قمار بازی بود و پول به دست آمده از این فعالیت ها را به کسب و کار هایی که به ظاهر مشروع هستند تبدیل می‌کردند.

اولین کشوری که توانست قانون مبارزه با پولشویی رو وضع کند کشور ایالات متحده آمریکا بود و آن را به رسمیت شناخت این قانون تحت عنوان «قانون کنترل پولشویی مصوب سال ۱۹۸۶»

استرالیا هم جزو نخستین کشور هایی بود که در مورد مبارزه با پولشویی پیش قدم بوده و در سال ۱۹۸۷ پولشویی رو به عنوان جرم مطرح کرده است.

بخش دوم: مفهوم جرم پولشویی

بند اول: معنای اصطلاحی

تبدیل کردن پول های نامشروعی که از راه مجرمانه به دست می‌آید ولی به ظاهر، قانونی و مشروع تبدیل میشود و به عبارتی به آن «تطهیر پول» میگویند.

بند دوم: معنی اصطلاحی در حقوق ایران

یک تعریف کلی از جرم پولشویی با توجه به تحول مداوم آن دشوار است پولشویی یک فرآیند پنهانی که از طریق آن درآمد حاصل از هرگونه فعالیت های غیر قانونی که به ظاهر مشروع و قانونی هستند تبدیل می‌شود این پول ها ریشه قانونی ندارند این پول ها وارد دستگاه و چرخه اقتصادی، اجتماعی جامعه می‌شود و چهره واقعی به خودش می‌گیرد.

بند سوم: معنی اصطلاحی در فرانسه

در حقوق فرانسه، blanchiment d'argent به فرایندی گفته میشود که پول حاصل از راه های غیر قانونی مثل (قاچاق پول و اختلاس و...) به دست می‌آورند و در چرخه قانونی قرار می‌دهند، در قوانین فرانسه، این عمل جرم تلقی شده و مجازات‌های سنگینی برای آن در

نظر گرفته شده است.

بند چهارم: در کشور های عربی

در اصطلاح حقوقی کشورهای عربی، پولشویی یعنی پول های که به ظاهر قانونی هستند ولی در واقع غیر قانونی هستند و در سیستم قانونی کشور راه پیدا می کنند در تعریف پولشویی بخواهیم صحبت کنیم اول معنای پول رو مورد بررسی قرار میدهم: پول آن چیزی است که میتوان با آن هر وسیله رو مورد مبادله قرار داد و در واقع روی آن کالا ارزش گذاری میکنم به وسیله پول

- نظر کنوانسیون ۱۱ نوامبر ۱۹۹۰ در ماده ۳ تطهیر پول رو این طور تعریف کرده «هر کشور موظف است اگر شخصی دچار چنین جرمی شد تدابیر لازم برای آن شخص اتخاذ کند اگر پول حاصله از راه نامشروع باشد و بخواهد آن را به قصدی پنهان کند و بعد وارد سیستم و روند قانونی کشور کند مرتکب جرم شده است ، این ماده خیلی مهم هست چون پایه گذاری تعریف پولشویی از نظر بین المللی هست.

بخش سوم: بررسی موضوع از نظر اصطلاحی (حقوقی)

ایران: در قوانین ایران، تعریفی رسمی از پولشویی در ماده ۲ قانون مبارزه با پولشویی مصوب ۱۳۸۶ و همچنین اصلاحات بعدی آمده است.

طبق این قانون، پولشویی عبارت است از: "هرگونه اقدام برای مخفی کردن منشأ غیرقانونی درآمدها، یا تبدیل، انتقال، نگهداری، یا سرمایه گذاری وجوهی که به طور مستقیم یا غیرمستقیم از جرم به دست آمده باشد".

بند اول: فرانسه

در حقوق فرانسه، تعریف پولشویی در ماده ۱-۳۲۴ قانون جزا (Code pénal) آمده است. بر اساس این ماده، پولشویی عبارت است از: "تسهیل به هر نحو، توجیه نادرست منبع دارایی یا درآمد شخصی که مرتکب جنایت یا جنحه شده، یا کسی که به وی کمک کرده از این جنایت/جنحه سود ببرد".

همچنین، اعمال زیر به عنوان مصادیق پولشویی در فرانسه شناخته شده‌اند: کمک به انتقال، نگهداری یا تبدیل اموال حاصل از جرم. همکاری آگاهانه با افراد برای مخفی کردن منشأ واقعی یا مالک واقعی پول‌های آلوده.

بند دوم: مقررات و مصوبات داخلی

مقررات و مصوبات ایران در مورد جرم پولشویی: در قانون ایران پولشویی در دو مصوبه پیش‌بینی شده است

تعریف پولشویی رو در قانون ایران را عیناً قانونگذار از اسناد و کنوانسیون‌های بین‌المللی مثل کنوانسیون (وین) نسخه برداری کرده است

در قانون اساسی ایران به طور مستقیم به جرم پولشویی اشاره نشده است اما زمینه‌هایی که ممکن است باعث پولشویی شود در چند اصل بیان داشته است

اصل ۴۹ بیان می‌دارد: دولت موظف است ثروت‌های ناشی از ربا، غصب، رشوه، اختلاس، سرقت، قمار، سوءاستفاده از موقوفات، سوءاستفاده از مقاطعه‌کاری‌ها و معاملات دولتی، فروش زمین‌های موات و مباحات اصلی، دایر کردن اماکن فساد و سایر موارد نامشروع را گرفته و به صاحب حق برگرداند.

اصل ۴۰: هیچ‌کس نمی‌تواند اعمال حق خویش را وسیله‌ی اضرار به غیر یا تجاوز به منافع عمومی قرار دهد.

اصل ۲۰ و ۲۲: حقوق مردم را در برابر تعدی و تعرض‌های اقتصادی یا اجتماعی، از جمله در زمینه عدالت اقتصادی، تضمین می‌کنند.

در نتیجه، در قانون اساسی به صورت مستقیم واژه «پولشویی» به کار نرفته است و علاوه بر آن در قانون اساسی به دنبال جنبه کیفری و ضمانت اجرا آن نیست

در ایران جرم پولشویی به عنوان یک جرم خاص و مستقل هست که با عنوان: (قانون مبارزه با پولشویی جمهوری اسلامی ایران) که شامل ۱۲ ماده می‌شود

که با توجه به ماده ۲ قانون اصلاح مبارزه با پولشویی مصوب سال ۱۳۹۷: «مرتکب جرم

پولشویی علاوه بر استرداد مال حاصل از این راه به جزای نقدی دو برابر مال حاصل از جرم محکوم میشود.»

با توجه و استناد به ماده ۲ قانون اصلاح قانون مبارزه با پولشویی (مصوب ۱۳۹۷) پولشویی عبارت است از:

الف) تحصیل، تملک، نگهداری یا استفاده از عواید حاصل از ارتکاب جرائم با علم به منشأ مجرمانه آن.

ب) تبدیل، مبادله یا انتقال عوایدی به منظور پنهان یا کتمان کردن منشأ مجرمانه آن با علم به اینکه به طور مستقیم یا غیرمستقیم از ارتکاب جرم به دست آمده یا کمک به مرتکب جرم منشأ به نحوی که وی مشمول آثار و تبعات قانونی ارتکاب آن جرم نشود.

پ) پنهان یا کتمان کردن منشأ، منبع، محل، نقل و انتقال، جابه‌جایی یا مالکیت عوایدی که به طور مستقیم یا غیرمستقیم در نتیجه جرم تحصیل شده باشد. «شامل ۶ تبصره شده است»

حقوقدان معتقدند در قانون مجازات اسلامی با توجه به ماده ۲ قانون تشدید مجازات مرتکبین ارتشاء اختلاس و کلاهبرداری که بیان می‌دارد: «بردن مال غیر از طریق وسایل متقلبانه که از راه فریب و اغفال و غیر مشروع به دست آمده باشد به حبس از سه ماه تا دو سال و جریمه نقدی آن دو برابر مالی که اخذ کرده محکوم میشود.»

بنابراین هر کسی که از راه نامشروع مالی به دست آورد جرم تلقی می‌شود و مستحق کیفر است و از آن جایی که تحصیل اموال ناشی از جرم از مصادیق جرم پولشویی است لذا می‌توان ماده ۲ قانون تشدید مجازات مرتکبین ارتشاء اختلاس و کلاهبرداری از جمله مستندات قانونی مرتبط با پولشویی دانست.

بخش چهارم: تعریف جرم پولشویی در فرانسه

در حقوق کیفری فرانسه، پولشویی (blanchiment d'argent) به معنای فرایند تبدیل عواید حاصل از جرم به اموالی با ظاهر قانونی است. هدف اصلی آن پنهان‌سازی منشأ

غیرقانونی پول است.

طبق ماده ۳۲۴-۱ قانون کیفری فرانسه: «پولشویی عبارت است از تسهیل توجیه نادرست منشأ اموالی که به طور مستقیم یا غیرمستقیم از ارتکاب جرم یا جنحه‌ای به دست آمده است.»

الف. ارکان جرم پولشویی در فرانسه:

۱. رکن مادی: تحصیل، نگهداری، انتقال یا تبدیل اموال حاصل از جرم. انجام عملیات مالی یا بانکی برای پنهان‌سازی منشاء غیرقانونی.

۲. رکن معنوی: علم به غیرقانونی بودن منشأ اموال. قصد ارتکاب عمل برای پنهان‌سازی یا تغییر هویت مالی.

ب. منابع حقوقی:

قانون کیفری فرانسه (Code pénal)، ماده ۳۲۴-۱ تا ۳۲۴-۹.

قانون پولشویی مصوب ۱۹۹۶، و اصلاحات آن به‌ویژه در پی اجرای دستورالعمل‌های اتحادیه اروپا.

دستورالعمل‌های ضدپولشویی اتحادیه اروپا (EU AML Directives) که بر حقوق فرانسه تأثیر گذارند.

ج. مجازات پولشویی:

بر اساس ماده ۳۲۴-۱: تا ۵ سال حبس. تا ۷۵۰'۰۰۰ یورو جریمه.

اگر جرم به صورت سازمان‌یافته یا توسط اشخاص حرفه‌ای (مثل بانکداران) انجام شود، مجازات می‌تواند تا ۱۰ سال حبس و یک میلیون یورو جریمه افزایش یابد.

د. نهادهای ناظر و مجری:

TRACFIN (نهاد اطلاعات مالی فرانسه): مسئول تحلیل تراکنش‌های مشکوک.

بانک مرکزی فرانسه و مراجع قضایی: پیگیری تخلفات.

مؤسسات مالی و بانک‌ها: موظف به اعلام عملیات مشکوک به TRACFIN هستند.

بخش پنجم: نظر دکترین حقوقی ایران در مورد جرم پولشویی

با توجه به قانون مبارزه با پولشویی در سال ۱۳۸۶ و اصلاحیه ۱۳۹۷ واز نظر دکتر اردبیلی و موسی‌زاده یک جرم مستقل و سازمان یافته است

هدف آن پنهان کردن پول هایی که منشأ قانونی ندارند

ویژگی آن: از نظر دکتر اردبیلی و موسی‌زاده: جنبه اقتصادی، سازمان یافته و فراملی دارد، یعنی اینکه علاوه بر بعد حقوقی آن بر جنبه‌ی اقتصادی کشور تأثیر گذار است.

از نظر مادی پولشویی: انجام یه فعالیت به طور نامشروع بر روی پول بیان میدارند از نظر روانی: آگاهی مرتکب از انجام این عمل غیر قانونی است اگر چه شدت آن مشخص نیست

در مجموع دکترین ایران بر این باورند که جرم پولشویی یک جرم مالی ساده نیست بلکه باعث فساد در چرخه قانونی می‌شود و همینطور به اقتصاد کشور و اعتماد ملی ضربه میزند نظریه دکترین حقوقی فرانسه درباره جرم پولشویی:

الف. جرم پولشویی به عنوان یک جرم مستقل و ثانویه: بسیاری از حقوقدانان برجسته فرانسوی، از جمله Michel Véron و Didier Rebut، پولشویی را یک جرم مستقل با ویژگی‌های خاص می‌دانند، نه صرفاً جرم وابسته به جرم اصلی (مثل قاچاق یا اختلاس). در واقع، به‌رغم آنکه منشأ اموال باید مجرمانه باشد، اما پولشویی به‌لحاظ عناصر تشکیل‌دهنده و هدف کیفری، ماهیتی متمایز دارد.

به گفته میشل ورون: «پولشویی فراتر از جرم اصلی‌ست؛ هدف آن بی‌اعتبارسازی ابزارهای مالی غیرقانونی و برقراری نظم اقتصادی است، نه صرفاً مجازات مرتکب جرم اولیه».

ب. تأکید بر جنبه‌های اقتصادی و فراملی جرم: حقوقدانان فرانسوی مانند Pierre-Laurent Frier تأکید دارند که پولشویی باید در بستر اقتصاد جهانی و شبکه‌های مالی بین‌المللی تحلیل شود. به عقیده‌ی آن‌ها، ساختارهای حقوق کیفری سنتی برای مقابله با این پدیده کافی نیستند، چرا که:

جریان‌های مالی نامرئی و بین‌المللی‌اند؛

مجرمان از ابزارهای پیچیده مالی و حقوقی (شرکت‌های پوششی، رمزارزها، بانک‌های خارجی) استفاده می‌کنند؛

قلمرو صلاحیت کیفری محدود به مرزهای ملی است.

بنابراین، دکترین مدرن فرانسه خواستار تقویت صلاحیت جهانی (compétence universelle) و همکاری فراملی برای پیگرد موثرتر است.

ج. نقد بر اصل مشروعیت مجازات در جرم‌انگاری گسترده: برخی از اساتید کیفری، مانند Jean Pradel، با نگاهی نقادانه، گسترش بی‌قاعده‌ی شمول جرم پولشویی را نگران‌کننده می‌دانند. ایشان معتقدند: گاهی مرز میان پولشویی و رفتارهای مجاز اقتصادی تیره می‌شود؛ احتمال دارد افراد به دلیل ناآگاهی از منبع مال نیز گرفتار پیگرد شوند؛ این توسعه‌ی مفهومی، با اصول بنیادین حقوق کیفری (مانند اصل قانونی بودن جرم و مجازات) در تضاد قرار می‌گیرد.

د. جایگاه عنصر معنوی در نظریه دکترین: نویسندگان فرانسوی به شدت بر عنصر ذهنی آگاهی تأکید دارند. به باور آنان، صرف نگهداری مال کافی نیست، بلکه اثبات علم به منشاء مجرمانه آن لازم است. در این زمینه، حقوقدانی چون Didier Rebut، تمایز میان پولشویی آگاهانه و رفتار ناشی از سهل‌انگاری ساده را از جهت مسئولیت کیفری حیاتی می‌داند.

ه. مسئله پولشویی خودی (Auto-blanchiment): تا پیش از اصلاحات ۲۰۰۴، در فرانسه پولشویی توسط مرتکب جرم اصلی جرم نبود. اما با اصلاح قانون، پولشویی خودی نیز جرم‌انگاری شد. برخی دکترین‌ها این رویکرد را مورد انتقاد قرار داده‌اند؛ از جمله:

Rémy Josseume معتقد است این امر ممکن است منجر به نقض اصل منع محاکمه مضاعف شود؛ یعنی فرد برای یک رفتار (جرم اصلی + تطهیر) دو بار مجازات شود.

شیوه‌های پولشویی عبارتند از :

سه شکل تقسیم می‌شود:

۱- جای‌گذاری : یکی از مراحل مهم و حساس هست چون در این مرحله پول را می‌خواهیم از دید قانون مخفی کنیم تا بعد بتونیم وارد چرخه قانونی کنیم و ممکن است کل این فرایند پولشویی مختل بشود، در این مرحله پول‌های که منبع غیر قانونی دارند را وارد اقتصاد می‌کنند بدون هیچ جلب توجهی بکنند

در این مرحله روش‌های متفاوت برای جای‌گذاری پول وجود داره مثلاً

۱: خرید کالا‌های ارزشمند و گران قیمت

۲: زدن رستوران یا قمار خانه

۳: سپردن جای‌گذاری در بانک‌ها با عنوان مجعول

۴: سرمایه‌گذاری در خارج از کشور

۵: خریدن زمین یا ویلایی که به نام فرد نباشد

یکی از موارد را توضیح می‌دهیم به صورت کامل تا با این مرحله به خوبی آشنا شوید مثلاً:
فردی یک رستوران صوری راه اندازی می‌کند و بعد و در روز ۳۰ مشتری داره اما در تراز و گزارش‌های مالی خود ادعا میکند روزانه ۳۰۰ غذا فروخته است بنابراین سودی که حاصل از پولشویی بوده به این شکل ظاهری قانونی به خود می‌گیرد و به عنوان درآمد رستوران معرفی میشود

۲- لایه‌گذاری : در مرحله لایه‌گذاری هدف از آن ارتباط بین پول غیر قانونی و منبع اصلی آن با این کار باعث می‌شود مسیر اصلی پول پنهان بماند
چند راهکار برای این مرحله ارائه می‌دهیم:

۱: معاملات صوری

۲: شرکت‌های پوششی

۳: انتقال بین‌المللی پول‌ها

در مثال بخواهیم توضیح بدهیم برای درک بهتر به عنوان مثال :

فردی با این موضوع که اجاره اموال یا تجهیزات خیالی می‌آید یک گزارش با شرکت خارجی که دستگاه‌ها و تجهیزات آن را اجاره کرده ارائه می‌دهد که ماهانه مبلغ هنگفتی با آنها می‌پردازد در حالی اصلاً هیچگونه دستگاه به اجاره گرفته نشده است

۳- اسقرار: در این مرحله پول‌هایی که در مرحله قبل جای‌گذاری و لایه‌گذاری شده‌اند می‌خواهند به صورت قانونی وارد سیستم و چرخه اقتصادی بشوند و به گونه‌ای به نظر برسند که منشع قانونی دارند، در این مرحله مجرم چون پول پنهان مانده و هیچگونه اثری از خود به جای نگذاشته است می‌خواهد از پول استفاده کند به صورت قانونی مثلاً: ساده‌ترین راه‌ها این است که فرد می‌آید خرید قانونی ویلا، خانه، زمین اقدام می‌کند.

بخش ششم: اهداف پولشویی

اهداف مجرمانه جرم پولشویی در کشورها: هدف از پولشویی به طور کلی پنهان کردن پولی که منبع غیر قانونی دارد و وارد کردن آن به چرخه و سیستم اقتصادی جامعه است و علاوه بر آن باعث حفظ قدرت و نفوذ مالی در جامعه می‌شود.

الف. پنهان‌سازی منبع غیرقانونی درآمد: مهم‌ترین هدف مجرمان در پولشویی، پنهان‌سازی منبع غیرقانونی درآمد است. این افراد می‌خواهند با استفاده از فرآیندهای پیچیده، منشأ پول‌های مشکوک را از بین ببرند تا بتوانند از آن‌ها به صورت قانونی استفاده کنند. معمولاً این نوع درآمدها ناشی از جرایمی چون: قاچاق مواد مخدر، فساد مالی و رشوه، اختلاس و فرار مالیاتی، تجارت انسان و قاچاق سلاح.

هدف: برای جلوگیری از کشف و توقیف اموال و جلوگیری از پیگرد قانونی از سوی مقامات قضائی و مالی.

ب. استفاده از عواید حاصل از جرم در چرخه اقتصادی قانونی: مجرمان از طریق پولشویی قصد دارند تا عواید حاصل از جرم را وارد اقتصاد قانونی کنند. در این صورت، توانایی انجام تراکنش‌های مالی در سیستم‌های مالی و بانکی را پیدا می‌کنند و قادرند اموال خود را در بازارهای مختلف (خرید ملک، خرید کالاهای لوکس) سرمایه‌گذاری کنند.

به گفته‌ی Didier Rebut: «پولشویی به مجرمان اجازه می‌دهد تا از اموال به‌دست‌آمده از جرایم، استفاده مفید کنند و از تمامی محدودیت‌ها و اقدامات قانونی علیه اموال مجرمانه فرار کنند».

ج. ایجاد اعتبار در سیستم مالی و تجاری: مجرمان و گروه‌های سازمان‌یافته ممکن است به‌دنبال ایجاد اعتبار مالی و توانایی استفاده از خدمات مالی بین‌المللی باشند. این مجرمان به‌ویژه در کشورهای توسعه‌یافته مانند فرانسه، از سیستم‌های مالی قانونی استفاده می‌کنند تا به‌عنوان افراد قانونی شناخته شوند و از امکانات اقتصادی و تجاری به‌راحتی بهره‌برداری کنند.

د. جلوگیری از توقیف دارایی‌ها و اموال: در بسیاری از مواقع، مجرمان از پولشویی برای محافظت از دارایی‌های خود در برابر اقداماتی همچون توقیف، مصادره یا رد اموال استفاده می‌کنند. این مجرمان می‌خواهند از طریق مخفی کردن و جابه‌جایی سریع پول‌ها از دست مقامات قضائی فرار کنند.

ه. مقابله با محدودیت‌های قانونی و تحریم‌ها: در برخی موارد، مجرمان ممکن است به‌دنبال راهی برای مقابله با تحریم‌های مالی یا محدودیت‌های بین‌المللی باشند. مجرمان از این روش‌ها برای دور زدن مقررات بین‌المللی یا ملی علیه خود استفاده می‌کنند تا بتوانند به‌طور غیرقانونی به بازارهای جهانی دسترسی داشته باشند.

بخش هفتم: عوارض و پیامد های پولشویی

پولشویی در هر کشوری باعث آثار زیان‌باری اقتصادی، اجتماعی و سیاسی می‌شود اما در کشور های در حال توسعه که اقتصاد و وضعیت مالی ضعیف تری دارند، در نتیجه افراد مجرم راحت تر می‌توانند در این نوع کشور ها فعالیت کنند و باعث تورم و آسیب زدن به چرخه اقتصادی و فقر در این کشور ها میشود. بنابراین وجود نظام های کارآمد مبارزه با پولشویی باعث کاهش نرخ جرم و اقتصادی کارآمد و اعتبار بین‌المللی می‌شود. در نتیجه: هر کشوری که زمینه های مبارزه با پولشویی و تسهیلات بیشتری برای این افراد مجرم فراهم

کند باعث می‌شود که مجرمین بیشتر جذب بشوند و در نتیجه باعث میشود که جرم و جنایت در جامعه گسترش پیدا کند و بر زندگی تمام افراد تأثیرگذار میکند

بخش هشتم: تأثیرات منفی بر اقتصاد قانونی

الف. تضعیف رقابت در بازار:

پولشویی به مجرمان این امکان را می‌دهد که با پول‌های غیرقانونی در بازارهای قانونی رقابت کنند، بدون آنکه نیاز به رعایت اصول و قواعد شفاف اقتصادی داشته باشند. این امر می‌تواند منجر به:

ب. تحریف بازارهای مالی و تجاری:

نابودی کسب‌وکارهای قانونی که قادر به رقابت با این شرکت‌ها نیستند.

ج. فساد در بازار سرمایه:

پول‌های کثیف که وارد بازارهای مالی می‌شوند، ممکن است به سرمایه‌گذاری‌های خطرناک یا ناپایدار منجر شوند. این نوع سرمایه‌گذاری‌ها به‌طور غیرمستقیم باعث ایجاد بحران‌های اقتصادی می‌شوند که به کل سیستم مالی آسیب می‌زند.

د. تهدید امنیت مالی و اعتبار بین‌المللی :

کاهش اعتماد جهانی به نظام مالی کشورها

ه. ممانعت از انتقال پول به کشور:

مؤسسات مالی جهانی مانند بانک جهانی و صندوق بین‌المللی پول، ممکن است بر اثر گزارش‌های منفی از نهادهای نظارتی داخلی یا بین‌المللی مانند FATF (کارگروه اقدام مالی)، انتقال سرمایه‌ها به فرانسه را محدود کنند که این می‌تواند بر ورود سرمایه خارجی تأثیر بگذارد.

س. تهدید برای سیستم مالی و نظارتی:

(۱) افزایش هزینه‌های نظارت و کنترل: پولشویی به سیستم‌های نظارتی فشار زیادی وارد می‌کند تا برای شناسایی و مقابله با این جرم، منابع بیشتری اختصاص دهند. این امر موجب

افزایش هزینه‌های دولتی در بخش‌های قضائی، پلیسی و نظارتی می‌شود.

۲) نقص در کارکرد مؤسسات مالی: بانک‌ها و مؤسسات مالی برای پذیرش تراکنش‌های مشکوک باید هزینه‌های زیادی صرف کنند. این هزینه‌ها باعث می‌شود که بانک‌ها وقت و انرژی زیادی را صرف نظارت بر تراکنش‌ها کنند، در حالی که کارایی آنها در سایر بخش‌های اقتصادی کاهش می‌یابد.

م. فساد در بخش دولتی و خصوصی:

پولشویی می‌تواند در سطوح دولتی و خصوصی به فساد گسترده‌تری منجر شود، زیرا نهادهای دولتی و خصوصی به‌ویژه در زمینه‌های مالی، ممکن است از منابع غیرقانونی بهره‌برداری کنند. این فساد به خودی خود باعث کاهش ثبات سیاسی و اعتماد عمومی به نهادهای دولتی می‌شود.

و. آسیب به اعتبار و اعتماد مردم:

پولشویی می‌تواند باعث کاهش اعتماد عمومی به سیستم‌های مالی و بانک‌ها شود. مردم ممکن است احساس کنند که: پول‌های خود را در بانک‌ها و مؤسسات مالی نمی‌توانند ایمن نگه دارند؛ سیستم اقتصادی برای مقابله با فعالیت‌های غیرقانونی ناکارآمد است؛ این کمبود اعتماد، می‌تواند موجب کاهش پس‌اندازها و کاهش مصرف داخلی شود که در نهایت به رکود اقتصادی می‌انجامد.

در نتیجه: پولشویی در کشور ایران و فرانسه، از یک سو به نفع مجرمان است و به آن‌ها کمک می‌کند که درآمدهای غیرقانونی را در اقتصاد قانونی وارد کنند، اما از سوی دیگر، سیستم اقتصادی و مالی این کشور را با چالش‌های عمده‌ای مواجه می‌سازد. این چالش‌ها شامل تحریف بازار، کاهش اعتماد عمومی، و افزایش هزینه‌های نظارتی و قضائی هستند که به ثبات اقتصادی آسیب می‌زنند.

بخش نهم: راهکار های پیشنهادی در راستای حل مشکل

الف) قانون و چارچوب درست داشته باشیم یعنی صرف یک قانون ساده نباشد نظارت های کافی وجود داشته باشد

ب) شناسایی و احراز هویت افراد یعنی به این منظور که اگر فردی خواست در بانکی یا موسسه یا شرکتی وارد بشود و شروع به فعالیت کن. کاملاً شناخته و شناسایی بشود
ج): گزارش دهی مشکوک به این منظر که اگر مثلاً در حساب بانکی شخصی به طور ناگهانی مبلغ هنگفتی پول واریز می شود باید از آن شخص سوال بشود که چطور و چگونه از کجا چنین پولی به حساب شما واریز شده

ج) تحقیقات و پیگرد های قضایی یعنی نهاد های قضایی و امنیتی پیگیر پرونده پولشویی باشند و فعالیت ها و درآمد های حاصل از این راه را مصادره کنند.

• تقویت قوانین و مقررات ضد پولشویی

۱) به روز رسانی قوانین: یکی از اصلی ترین راهکارها، بازنگری و به روز رسانی قوانین پولشویی است. قوانین فعلی باید قادر باشند تا با پدیده های نوین مانند رمزارزها، تراکنش های آنلاین، و روش های غیربانکی مقابله کنند. برای این منظور می توان تعاریف دقیق تری از پولشویی در قوانین ارائه داد و مجازات های سنگین تر برای مجرمان در نظر گرفت.

۲) تقویت همکاری بین المللی: از آنجا که پولشویی غالباً به صورت فرامرزی انجام می شود، همکاری بین المللی میان مقامات فرانسه و سایر کشورها در حوزه ضد پولشویی بسیار حائز اهمیت است. فرانسه باید به طور فعال در برنامه های بین المللی مانند FATF و UNODC مشارکت کند و با کشورهای با قوانین ضعیف تر برای مقابله با پولشویی همکاری کند.

ب) تقویت نظارت و کنترل های داخلی در بانک ها و مؤسسات مالی:

۱) افزایش قابلیت شناسایی تراکنش های مشکوک: بانک ها و مؤسسات مالی باید سیستم های شناسایی تراکنش های مشکوک خود را تقویت کنند. استفاده از الگوریتم های پیشرفته و هوش مصنوعی برای شناسایی تراکنش های غیرعادی و مشکوک می تواند به

شناسایی پول‌های کثیف کمک کند. از دیگر اقدامات می‌توان به الزام بانک‌ها به گزارش‌گیری و ارسال اطلاعات مشکوک به نهادهای نظارتی اشاره کرد.

۲) آموزش کارکنان مؤسسات مالی: آموزش مستمر کارکنان بانک‌ها و مؤسسات مالی در زمینه شناسایی پولشویی و تراکنش‌های مشکوک ضروری است. آگاهی بیشتر در این زمینه می‌تواند به جلوگیری از وقوع این جرم در سیستم‌های مالی کمک کند.

ج). ارتقای شفافیت و رصد دارایی‌ها:

۱) تقویت شفافیت در بازارهای املاک و مستغلات: یکی از راه‌های رایج پولشویی در فرانسه، خرید املاک با استفاده از پول‌های غیرقانونی است. برای مقابله با این روش، باید مقرراتی برای شفافیت بیشتر در خرید و فروش املاک ایجاد شود. به‌طور مثال، تمام تراکنش‌های املاک باید تحت نظارت دقیق قرار گیرد و هویت خریداران و فروشندگان به‌دقت بررسی شود.

۲) نظارت دقیق‌تر بر رمزارزها: یکی دیگر از چالش‌های جدید پولشویی، استفاده از رمزارزها است. لازم است که فرانسه قوانین مشخص‌تری در این زمینه وضع کرده و نظارت بیشتری بر صرافی‌های رمزارزی و کیف‌پول‌های دیجیتال اعمال کند. با شفافیت در این حوزه، امکان شناسایی منابع غیرقانونی کاهش می‌یابد.

د). تقویت فرهنگ آگاهی در جامعه:

۱) افزایش آگاهی عمومی: راهکار مؤثر دیگر، آموزش عمومی درباره خطرات و پیامدهای پولشویی است. این آموزش می‌تواند شامل اطلاع‌رسانی درباره شیوه‌های رایج پولشویی و خطرات آن برای جامعه و اقتصاد باشد. آگاهی بیشتر مردم می‌تواند موجب افزایش نظارت اجتماعی بر فعالیت‌های اقتصادی مشکوک شود.

۲) همکاری با نهادهای خصوصی: نهادهای خصوصی مانند شرکت‌های بیمه، مشاوران مالی و حسابداران باید در فرآیند نظارت بر تراکنش‌های مشکوک دخیل شوند. آموزش این نهادها و تقویت همکاری میان بخش‌های دولتی و خصوصی می‌تواند در کشف و جلوگیری از

پولشویی مؤثر باشد.

ه). برخورد قاطع با فساد در بخش‌های دولتی و خصوصی:

۱) اصلاحات در بخش‌های دولتی: مقامات و نهادهای دولتی باید اصلاحات جدی در راستای شفافیت و مقابله با فساد در فرآیندهای دولتی انجام دهند. این اقدامات شامل نظارت دقیق‌تر بر روند تخصیص منابع مالی و تضمین شفافیت در تصمیم‌گیری‌های مالی است.

۲) تقویت مجازات‌ها و اجرای قوانین: مجازات‌های موجود برای نهادهای دولتی و خصوصی که در پولشویی مشارکت دارند باید به‌طور قابل توجهی افزایش یابد. باید اطمینان حاصل شود که مجرمان و افراد دخیل در پولشویی در نهایت با مجازات‌های شدید روبرو خواهند شد تا بازدارندگی لازم برای پیشگیری از وقوع جرم فراهم شود.

در نتیجه: مقابله با پولشویی در کشورها نیازمند رویکرد جامع و چندجانبه است که شامل تقویت قوانین ضد پولشویی، افزایش نظارت مؤسسات مالی، ارتقای شفافیت در بازارهای مالی و املاک، و آموزش عمومی می‌شود. همچنین، همکاری بین‌المللی و تقویت فرهنگ شفافیت و پاسخگویی در بخش‌های دولتی و خصوصی از الزامات اساسی برای مبارزه مؤثر با این جرم پیچیده است.

بخش دهم: ضمانت اجرای موضوع

ضمانت اجرای جرم پولشویی در حقوق ایران به دو دسته اصلی تقسیم می‌شود: ضمانت

اجرای کیفری و ضمانت اجرای غیرکیفری یا تکمیلی

۱. ضمانت اجرای کیفری (اصلی‌ترین ضمانت): بر اساس ماده ۱۳ قانون مبارزه با پولشویی (اصلاحی ۱۳۹۷):

افرادی که مرتکب جرم پولشویی می‌شوند، به حبس، جزای نقدی، و ضبط اموال ناشی از جرم محکوم می‌شوند. این مجازات‌ها به شرح زیر است:

الف) حبس:

• مجازات حبس برای جرم پولشویی بین ۲ تا ۵ سال است.

• این مجازات متناسب با شدت جرم، تکرار آن و نقش فرد در شبکه پولشویی تعیین می‌شود.

(ب) جزای نقدی:

• معادل دو برابر میزان مال یا منفعتی که از طریق جرم پولشویی به‌دست آمده است.

• هدف این جزا، هم بازدارندگی و هم محروم کردن مجرم از سود ناشی از جرم است.

(ج) ضبط و مصادره:

• کلیه اموال حاصل از جرم پولشویی (مستقیم یا غیرمستقیم)، توقیف و مصادره می‌شوند.

• این اقدام در راستای اصل «بازگرداندن اموال نامشروع» است.

۲. ضمانت اجرای غیرکیفری (تکمیلی و پیشگیرانه):

این ضمانت‌ها در قوانین مختلف و به‌ویژه در آیین‌نامه‌های اجرایی و مقررات بانک مرکزی دیده می‌شود:

(الف) محرومیت‌های اجتماعی و اداری:

• مجرمان ممکن است از برخی حقوق اجتماعی مانند تصدی مشاغل عمومی، عضویت در شرکت‌ها یا فعالیت اقتصادی قانونی محروم شوند (مطابق ماده ۲۶ قانون مجازات اسلامی ۱۳۹۲).

• در موارد خاص، این افراد در لیست سیاه نهادهای مالی قرار می‌گیرند.

(ب) تعلیق یا لغو مجوز فعالیت مؤسسات مالی:

• اگر مؤسسات مالی، بانکی یا اعتباری در پولشویی مشارکت داشته باشند یا مقررات مبارزه با آن را رعایت نکنند، مجوز فعالیت آن‌ها می‌تواند لغو یا معلق شود.

(ج) ضمانت‌های بین‌المللی:

• ایران در راستای توصیه‌های گروه اقدام مالی (FATF) موظف به ایجاد مکانیزم‌هایی برای همکاری بین‌المللی، استرداد مجرمین و تبادل اطلاعات مالی است.

• هرچند محدودیت‌هایی به‌واسطه عدم تصویب کامل لوایح چهارگانه FATF وجود دارد،

اما اصول آن در قوانین داخلی منعکس شده‌اند.

۳. تحلیل دکترین حقوقی ایران: از نگاه حقوق دانان ایرانی، نظام ضمانت اجرایی مبارزه با پولشویی، ترکیبی و چندلایه است:

- دکتر نجفی ابرندآبادی: معتقد است که مجازات‌های بازدارنده مانند حبس و ضبط اموال باید با نظارت‌های اداری و مالی همراه شوند تا اثربخشی واقعی داشته باشند.
- دکتر گلدوزیان: بر نقش نهادهای مالی در پیشگیری تأکید دارد و می‌گوید بدون شفافیت در تراکنش‌های مالی، اجرای ضمانت‌ها ناقص است.
- دکتر عبدی پور: تأکید می‌کند که اصل در ضمانت اجرا باید «بازدارندگی اقتصادی» باشد؛ یعنی مجرم به لحاظ مالی احساس ضرر و ناامنی کند.

۴. چالش‌های عملی در اجرای ضمانت‌ها:

- نبود بانک اطلاعاتی جامع مالیاتی و قضایی برای رهگیری اموال.
 - ضعف در شناسایی دقیق منشأ اموال و تراکنش‌ها.
 - فشارهای سیاسی و اقتصادی در مواجهه با اجرای کامل مقررات بین‌المللی.
- در فرانسه، ضمانت‌های اجرایی برای جرم پولشویی به‌طور جدی در قوانین و مقررات مختلف گنجانده شده‌اند. این ضمانت‌های اجرایی شامل مجازات‌های کیفری، نظارت‌های مالی و اقدامات ویژه‌ای هستند که هدف آن‌ها جلوگیری از پولشویی، شناسایی آن، و مجازات مجرمان است:

۱. مجازات‌های کیفری برای جرم پولشویی: در فرانسه، پولشویی به‌عنوان یک جرم مستقل و مجزا در قانون جزایی این کشور در نظر گرفته می‌شود. این مجازات‌ها شامل موارد زیر است: الف) مجازات‌های حبس: افرادی که به پولشویی متهم می‌شوند، بسته به شدت جرم، ممکن است با حبس از ۵ تا ۱۰ سال مواجه شوند. در صورتی که جرم با اقدامات خاصی مانند همکاری با گروه‌های مجرمانه سازمان‌یافته انجام شود، مجازات ممکن است بیشتر شود.
- ب) جریمه‌های مالی: افرادی که مرتکب جرم پولشویی می‌شوند، علاوه بر مجازات حبس،

ممکن است جرمه‌های سنگین مالی به مبلغ مؤثر و قابل توجهی (تا ۵ میلیون یورو) پرداخت کنند. این جرمه‌ها به‌طور مستقیم به میزان پولشویی و شدت جرم بستگی دارد.

۲. اقدامات غیرکیفری: مصادره و توقیف اموال: یکی دیگر از ضمانت‌های اجرایی برای مقابله با پولشویی در فرانسه، مصدرت اموال و دارایی‌های حاصل از جرم است. این فرآیند شامل توقیف اموال مشکوک و غیرقانونی است که از فعالیت‌های پولشویی به‌دست آمده‌اند.

الف) مصادره اموال: تمامی اموال به‌دست‌آمده از پولشویی می‌تواند توسط مقامات قضائی مصادره شود. این اموال شامل ملک، پول نقد، حساب‌های بانکی، و حتی دارایی‌های غیرمنقول می‌شود که به‌عنوان بخشی از فرایند شناسایی و بازگرداندن اموال از طریق قانون، توقیف می‌شوند.

ب) جرمه‌های اضافی: افراد متخلف می‌توانند علاوه بر توقیف اموال، جرمه‌های مالی اضافی نیز دریافت کنند که به‌صورت جداگانه از جرمه‌های اولیه در نظر گرفته می‌شود.

۳. نظارت‌های مالی و بانکی: در فرانسه، مؤسسات مالی و بانک‌ها باید به‌طور جدی از فعالیت‌های پولشویی جلوگیری کنند. در صورت عدم همکاری یا قصور در شناسایی پولشویی، این مؤسسات ممکن است با جرمه‌های سنگین مواجه شوند.

الف) کنترل‌های داخلی و گزارش‌دهی: تمامی بانک‌ها و مؤسسات مالی موظف هستند که تمام تراکنش‌های مشکوک را به مقامات نظارتی مانند TRACFIN گزارش دهند. عدم گزارش‌دهی یا بی‌توجهی به تراکنش‌های مشکوک می‌تواند به جرمه‌ها و حتی مسئولیت کیفری برای نهادهای مالی منجر شود.

ب) مسئولیت قانونی مؤسسات مالی: در صورتی که مؤسسه‌ای در زمینه شناسایی و جلوگیری از پولشویی کوتاهی کند، مسئولیت قانونی آن می‌تواند موجب مجازات‌های مالی و کیفری برای اعضای مدیریتی و کارکنان آن شود.

۴. همکاری بین‌المللی و ضمانت‌های اجرایی فرامرزی: پولشویی به‌طور عمده یک جرم فرامرزی است که می‌تواند شامل انتقال پول‌های غیرقانونی از یک کشور به کشور دیگر شود.

در این راستا، فرانسه به شدت بر همکاری‌های بین‌المللی تأکید دارد.

الف) همکاری با FATF: فرانسه عضو FATF (کارگروه اقدام مالی) است که استانداردهای بین‌المللی برای مبارزه با پولشویی و تأمین مالی تروریسم را تعیین می‌کند. همکاری با این سازمان و رعایت توصیه‌های آن می‌تواند کمک بزرگی به مبارزه با پولشویی در سطح جهانی و داخلی کند.

ب) درخواست استرداد مجرمان: در صورتی که مجرمان پولشویی در خارج از کشور پناه بگیرند، فرانسه می‌تواند از توافقنامه‌های استرداد برای بازگرداندن مجرمان به کشور استفاده کند و از آن‌ها به‌طور قانونی محاکمه کند.

۵. نظارت و کنترل‌های دستگاه‌های دولتی: دولت فرانسه با استفاده از نهادهای نظارتی نظیر TRACFIN، که مسئول مبارزه با پولشویی است، به‌طور مداوم فعالیت‌های مشکوک را رصد می‌کند. این نهادها به‌طور فعال اطلاعات مالی را بررسی و در صورتی که تخلفاتی مشاهده شود، اقدامات قانونی علیه متهمان انجام می‌دهند.

نتیجه‌گیری

در مجموع، فرانسه مجموعه‌ای از ضمانت‌های اجرایی جامع برای مقابله با پولشویی دارد که شامل مجازات‌های کیفری، جریمه‌های مالی سنگین، مصادره اموال، نظارت بانکی و همکاری بین‌المللی است. این ضمانت‌ها به‌طور مؤثری مانع از گسترش این جرم در سطح داخلی و بین‌المللی می‌شوند.

پس میتوان بیان نمود که جرم پولشویی جرمی است که به شدت پیچیده است و نیازمند ساختاری هست تا بتوان جلوی این جرم را گرفت به بیان ساده تر باید یک مرحله قبل از این جرم را بررسی کرد مثلاً کسی که میخواهد قاچاقی انجام دهد نیاز به مبادله نقد دارد وقتی جلوی این جرم قاچاق گرفته شود به مراتب پولشویی هم رخ نمیدهد، در نتیجه جرم پولشویی جرمی است وابسته به جرم های دیگر، باید جلوی سایر جرم ها گرفته شود که کاری سخت اما شدنی است زیرا نیاز به سیستم هماهنگ اداری، اقتصادی و انتظامی

هماهنگ است.

با این حال موارد دیگر هم میتوان تا حدی جلوی این جرم گرفته شود، میتوان مجازات های ان را سنگین تر کرد یا حتی بعضی از روش های این مجرمان مشخص شده به عنوان مثال پولشویان با استفاده از حساب های بانکی اشخاص دیگر نسبت به جرم پولشویی اقدام می نمایند، بانک ها میتوانند موقع افتتاح حساب افراد مشکوک جلوی اقدام پولشویی را بگیرند، یکی از روش های فرهنگی این است که آموزش و آگاه سازی تخصصی دستگاه های نظارتی و قضایی و حتی نهاد های مالی همکاری های بین المللی شفاف سازی پول های در گردش و بزرگ میتوان جلوی این جرم را گرفت.

منابع و مأخذ

الف) منابع فارسی

۱. اردبیلی، محمدعلی - حقوق جزای عمومی، جلد ۱ و ۲، نشر میزان.
۲. اصغر عباسی - حقوق کیفری اقتصادی: پولشویی، مبارزه با پول‌شویی در اسناد بین‌المللی و نظام حقوقی ایران، نشر میزان، شابک ۷۶۶.
۳. احد باقرزاده میانجی - نگرشی تطبیقی بر پول‌شویی در حقوق ایران و انگلستان و اسناد بین‌المللی، نشر میزان، شابک ۲۷۶.
۴. بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران - دستورالعمل‌ها و مقررات مرتبط با شفافیت مالی و مبارزه با پولشویی.
۵. قانون مبارزه با پولشویی - مصوب ۱۳۸۶ و اصلاحیه ۱۳۹۷، همراه با آیین‌نامه اجرایی.
۶. قانون مبارزه با تأمین مالی تروریسم - مصوب ۱۳۹۴ و اصلاحیه ۱۳۹۷.
۷. گروه ویژه اقدام مالی (FATF) - چهل توصیه بین‌المللی درباره مبارزه با پولشویی و تأمین مالی تروریسم.
۸. کنوانسیون پالرمو (۲۰۰۰) - مصوب سازمان ملل برای مبارزه با جرائم سازمان‌یافته فراملی.
۹. کنوانسیون وین (۱۹۸۸) - برای مبارزه با قاچاق مواد مخدر و پول‌های حاصل از آن.
۱۰. کد جزایی فرانسه (Code Pénal) - مواد مرتبط با جرم پولشویی در حقوق فرانسه.
۱۱. کد مالی و پولی فرانسه (Code Monétaire et Financier) - قواعد مبارزه با پولشویی در نظام بانکی فرانسه.
۱۲. مرکز اطلاعات مالی (FIU) - نهاد ملی تحلیل و پیگیری تراکنش‌های مشکوک در ایران.
۱۳. مقالات علمی در پایگاه‌های نورمگز، SID، Magiran و Ensani.ir - درباره ارکان، مراحل، و تطبیق جرم پولشویی.

ب) منابع لاتین

Code pénal, Article ۳۲۴-۱, Legifrance, <https://www.legifrance.gouv.fr>

Didier Rebut, "Le blanchiment d'argent : infraction autonome ou conséquence de l'infraction d'origine?", Revue de science criminelle, Dalloz, ۲۰۱۹.

Rebut, D. Le blanchiment d'argent : infraction autonome ou conséquence de l'infraction d'origine ?, Revue de science criminelle, Dalloz, ۲۰۱۹.

Véron, M. Droit pénal spécial, Dalloz, ۲۰۲۲, p. ۴۳۸.

Frier, P.-L. La lutte contre le blanchiment des capitaux, Presses Universitaires de France, ۲۰۲۰.

Pradel, J. Droit pénal spécial, Cujas, ۲۰۱۸.

Rebut, D. Droit pénal économique, LexisNexis, ۲۰۲۱.

Josseume, R. Auto-blanchiment et principe ne bis in idem, Gazette du Palais, ۲۰۰۵.

TRACFIN, Rapport annuel sur la lutte contre le blanchiment, ۲۰۲۳.

Véron, M. "Le blanchiment à travers les sociétés écrans", Dalloz Pénal, ۲۰۲۲.

OCDE, Étude sur le blanchiment immobilier en Europe, ۲۰۲۰.

Europol, Money laundering through art and luxury assets, ۲۰۲۱.

AMF (Autorité des Marchés Financiers), Rapport ۲۰۲۳ sur les crypto-actifs et le blanchiment.

ANJ (Autorité Nationale des Jeux), Étude sur les risques de blanchiment via les jeux en ligne, ۲۰۲۲.

CEIFAC, Centre européen de recherches sur le crime financier, Université de Strasbourg, ۲۰۲۱.

TRACFIN, Rapport annuel sur la lutte contre le blanchiment, Ministère

de l'Économie, ۲۰۲۳.

Véron, M., Le droit pénal spécial, Dalloz, ۲۰۲۲, p. ۴۴۰.

Rebut, D., Blanchiment et nouvelles technologies, LexisNexis, ۲۰۲۱.

Rebut, D. Le blanchiment d'argent : une criminalité en mutation, Revue de droit pénal et de criminologie, ۲۰۲۰, p. ۱۹۰.

Véron, M., Le droit pénal spécial, Dalloz, ۲۰۲۲, p. ۴۵۳.

TRACFIN, Rapport annuel sur la lutte contre le blanchiment, Ministère de l'Économie, ۲۰۲۳.

TRACFIN, Rapport annuel sur la lutte contre le blanchiment, Ministère de l'Économie, ۲۰۲۳.

Rebut, D. "La gestion des risques financiers en France et l'impact du blanchiment", Revue Française de Droit Bancaire, ۲۰۲۱

TRACFIN, Rapport annuel sur la lutte contre le blanchiment, Ministère de l'Économie, ۲۰۲۳.

Rebut, D. "La gestion des risques financiers en France et l'impact du blanchiment", Revue Française de Droit Bancaire, ۲۰۲۱.

FATF, Recommendations on Combating Money Laundering and Terrorist Financing, ۲۰۲۴.

Rebut, D., "La lutte contre le blanchiment dans le secteur public et privé", Journal of International Law, ۲۰۲۲.

Code Pénal, Article ۳۲۴-۱ et suivants.

Code Pénal, Article ۳۲۴-۷.